

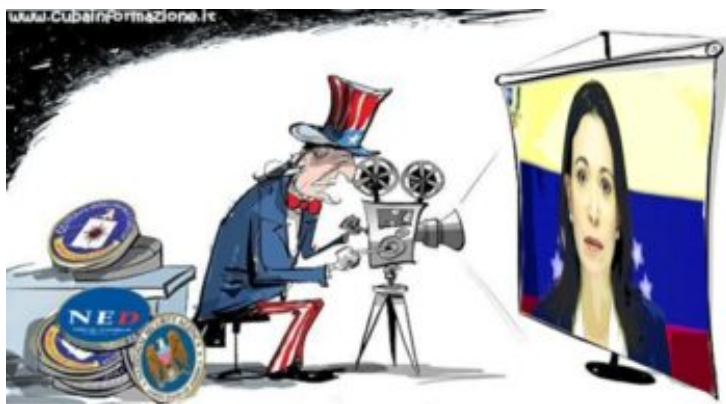
Venezuelas opposition mer splittrad än någonsin

Venezuelas opposition mer splittrad än någonsin

Vi skriver mycket om Venezuela. Orsaken är enkel: Om USA vågar ge sig på Venezuela och misslyckas, då faller det i hela världen.

Washingtons Venezuelapolitik har intensifierat splittringen inom oppositionen. Det visar på klassklyftor och rädslan för konsekvenserna av en US-amerikansk invasion.

USAs kandidat är för närvarande: den högerextrema Maria Corina Machado. I Venezuela får hon stöd av 3 procent av befolkningen i kraven på US-amerikansk intervention i landet.

Trumps stridslystnad mot Venezuela ? militära aktioner utanför landets kust, demonisering av venezuelanska invandrare och USAs massdeportationer samt skärpta sanktioner ? har fördjupat polariseringen på ett oväntat håll: den venezuelanska oppositionen. Fram till presidentvalet i juli 2024 hade oppositionens ledande partier samlats bakom María Corina Machado och hennes utvalda kandidat, Edmundo González Urrutia. Idag har den enigheten splittrats, och mycket av splittringen kan spåras till Trumps Venezuelapolitik.

Situationen speglar den Trump-provocerade polariseringen i USA, som inte bara är vänster mot höger utan ställer demokrater och republikaner mot varandra med exempellös iver. I Venezuela består ett block av oppositionen av ledare som från början har varit starkt anti-Hugo Chávez och anti-Nicolás Maduro, men som nu distanserar sig från Washington. De befinner sig i konflikt med det Washington-vänliga blocket, som står på Trumps sida i allt från invandring till regimskifte till varje pris.

Tilldelningen av Nobels fredspris till Maria Corina Machado förvärrar sprickan. Intensiteten i oppositionens splittring motsäger starkt Nobelkommitténs märkliga motivering att Machado är en "nyckelfigur, enande figur i en politisk opposition som en gång var djupt splittrad".

Denna paradox är ingenstans mer slående än i Miami, där en anti-chavistisk konsensus alltid har rått. Nästan hälften av alla venezuelaner i USA bor i Florida, de flesta i Miami och dess omgivningar. Många bor i Doral county, där Trump slog Kamala Harris med 23 procentenheter. Mindre än ett år efter valet rapporterade Wall Street Journal att på grund av rädsla för utvisning "börjar venezuelaner och andra invandrare en efter en försvinna från Doral".

Många venezuelanska invandrare som var bland Trumps mest ivriga anhängare tvivlar nu allvarligt på presidenten. Deras humör har beskrivits som "förvirrade", oense med Trump, "misstro", "desillusionerade" och "rasande". Programledaren och journalisten Jorge Ramos antyder att ordet "förrådda" kan vara tillämpligt. På en venezuelansk arepa-butik i Doral sammanfattade en man bitterheten med bitande humor: "Vi är alla medlemmar i Tren de Aragua." Det är namnet på ett venezuelanskt gäng som Trump stämplar som "utländska terrorister" inblandade i narkotikahandel.

Endast 15 procent av venezuelanerna som bor i USA ? de som har varit där längst ? har medborgarskap, medan resten är föremål för godtyckliga frihetsberövanden. Den första vågen av venezuelanska invandrare bestod av medlemmar av överklassen som lämnade sitt land som reaktion på den tidigare presidenten Chávez gynnande av de fattiga, medan en andra våg tenderade att vara medelklassyrkesverksamma. Med Obamas exekutiva order 2015 som förklarade Venezuela som ett säkerhetshot, varefter amerikanska företag övergav landet och ekonomin gick in i en nedgång, började invandringen omfatta ett bredare spektrum av sociala klasser. Samtidigt reproducerades klass- och rasfördomar, länge inrotade i det venezuelanska samhället, på US-amerikansk mark.

Den venezuelanska polariseringen i Miami har således en tydlig social dimension. Venezuelaner som har förvärvat amerikanskt medborgarskap ? till skillnad från de övriga 85 procenten ? står inte inför hotet om utvisning, en faktor som bidrar till att förklara deras orubbliga stöd för Trump. Doktoranden Erick Moreno Superlano vid Oxford University, vars avhandling fokuserar på venezuelanska invandrare i USA, menar att det ovillkorliga stödet för Trumps politik från de välbärgade tjänar "som ett sätt att göra anspråk på vithet, modernitet och legitimitet", samtidigt som de distanserar sig från fattigare nykomlingar. Medlemmar av den venezuelanska eliten rättfärdigar Trump-administrationens hårdföra hållning genom att hävda att "dessa venezuelaner har missbrukat systemet, begått brott och visat sin brist på moraliska principer." Moreno tillägger att, enligt denna berättelse, är sådant beteende typiskt för "Chávez anhängare som har vant sig vid att staten subventionerar deras liv."

Den politiska dimensionen av polariseringen i Miami har också blivit alltmer uppenbar. Anti-Maduro venezuelaner i södra Florida satte stora förhoppningar till Trumps val. De stödde entusiastiskt kampanjen, förstärkt av lokala medier, för att återkalla de licenser som beviljats ??under Joe Biden till Chevron och andra företag som är verksamma inom Venezuelas oljesektor, i tron ??att sådana åtgärder snart skulle träda i kraft. Förväntningen var att den resulterande ekonomiska kollapsen skulle bana väg för regimskifte. Trumps Venezuela-strategi tog dock en annan vändning. Han godkände två gånger förnyelsen av Chevrons licenser, medan den militära uppbyggnaden i Karibien tycks signalera militära åtgärder på venezuelanskt territorium. Leopoldo López, Juan Guaidó och Machado ? var och en vid ett valt tillfälle Washingtons föredragna person i Caracas ? stöder US-amerikansk intervention i sitt hemland.

Ändå har många anti-Maduro-venezuelaner i USA uttryckt rädsla för att en US-amerikansk intervention som syftar till regimskifte skulle kunna kasta landet in i politisk och social oro. De som är bekanta med amerikansk politik vet att republikanerna ? och Trump i synnerhet ? länge har protesterat mot "nationsbyggande" och istället förespråkat snabba, avgörande militära åtgärder följt av fullständigt tillbakadragande.

Henrique Capriles, en ledande medlem av anti-Machado-fraktionen inom den venezuelanska oppositionen, hänvisade till denna logik i en intervju med The New York Times: "Nämn ett framgångsrikt fall under de senaste åren av en framgångsrik US-amerikansk militär intervention?" Han påpekar vidare att ?majoriteten av de [venezuelaner] som förespråkar? en US-amerikansk

invasion bor inte i Venezuela.? Faktum är att många av dem ? Juan Guaidó bland dem ? bor i Miami.

Machado har å sin sida försökt stilla dessa farhågor och bestämt förnekat att Maduros störtande ?skulle provocera fram kaos eller våld?. För att stödja sitt påstående har hennes rådgivare utarbetat en plan för ?de första 100 timmarna? efter Maduros avsättning ? ett initiativ som skulle involvera deltagande av internationella allierade, ?särskilt USA?.

Det huvudsakliga blocket i den venezuelanska oppositionen under Chavista-regeringarna har alltid varit föremål för viss intern spänning. Under den misslyckade kuppen i april 2002, ledd av Pedro Carmona, uttryckte flera oppositionsledare oro över upplösningen av nationalförsamlingen. Därefter motsatte sig Capriles och andra ledare oppositionens bojkott av parlamentsvalet 2005, även om meningsskiljaktigheterna hölls i schack. Capriles kritiserade andra oppositionsstrategier, såsom de fyra månader långa gatuprotesterna 2014 och 2017 och Guaidós självutnämning till interimspresident 2019 ? men bara i efterhand.

Nu är dock konfrontationen mellan ledare som tidigare tillhörde det största oppositionsblocket öppet. Capriles anklagas för att "samarbeta" med Maduro ? eller ännu värre, för att vara en "skorpion" (alacrán), det vill säga på regeringens lönelistan. Mycket av denna polarisering är rotad i dilemmat om hur man ska bemöta Trumps politik.

Den nya verkligheten slog in strax efter presidentvalet i Venezuela den 28 juli 2024 och de två dagar av explosiva protester som följde. Som José Guerra, en framstående oppositionsfigur allierad med Capriles, berättade för mig, "är folk trötta på att få höra att Maduros dagar är räknade och sedan händer ingenting."

Machados förnyade försök att avsätta Maduro påminner faktiskt om tidigare försök till regimskifte som saknade någon reservplan. Luis Vicente León, Venezuelas ledande opinionsundersökare och ordförande för Datanálisis, noterar att Machados stöd "står inför en betydande och oundviklig nedgång" och att hennes hårdföra ståndpunkter om åtgärder för att uppnå regimskifte är djupt impopulära. Enligt León stöder endast 12,6 procent av venezuelanerna internationella sanktioner mot Venezuela, och ännu färre ? bara 3 procent ? ??förespråkar militär intervention.

Som svar har Capriles och den tidigare presidentkandidaten Manuel Rosales från partiet Un Nuevo Tiempo (UNT) efterlyst en omvärdering av oppositionens strategi. De två bildade en allians som ställde upp kandidater i valet till nationalförsamlingen i maj 2025 och stödde deltagande i kommunalvalet i juli. Båda valen bojkottades av Machado och hennes allierade.

Capriles är övertygad om att när hans mandatperiod som vald ledamot i nationalförsamlingen börjar i januari, kan han ena oppositionssektorer som avvisar Machados hårdföra strategi. Han hoppas kunna dra till sig många av dem som bröt med det dominerande oppositionsblocket 2020 och bildade parallella partier som snabbt fick regeringens erkännande. Vid den tiden kallade hårdföra oppositionspolitiker dessa politiker för "skorpioner" för att de var mjuka mot Maduro, liknande de anklagelser som nu riktas mot Capriles.

En av de ledande medlemmarna i denna ursprungliga "skorpion"-grupp, Bernabé Gutiérrez, ordförande för en fraktion av Acción Democrática, har till och med uppmuntrat venezuelaner att gå med i den milis som Maduro aktiverat som förberedelse för en eventuell US-amerikansk invasion. Guerra beskriver Gutiérrez som ?undergiven Maduro?, en åsikt som utan tvekan delas av Capriles och Rosales.

Efter kommunalvalet i juli erbjöd sig Maduro ? med en uppenbar hänvisning till Capriles, Rosales och deras allierade, som bara ett år tidigare hade allierats med Machado ? att ?räcka ut sin hand till denna nya opposition i dialogens namn? för att vända blad i så många fruktansvärda kapitel ? av statskupper, uppmaningar till blockader, sanktioner, mord, utländsk militär intervention.? I själva verket försökte Maduro skapa en ny polarisering som skulle ställa Machado mot hans regering, utan mycket däremellan. Motivet var det trängande behovet av ?nationell enighet? inför ett externt hot.

Capriles har mött Maduro halvvägs. Han fördömer Trumps hot och deportationer och har ifrågasatt USA:s anklagelser om narkotikahandel mot den venezuelanska presidenten. Medan Capriles tidigare anklagade Maduro för inblandning i människohandel, insisterar han nu på att Washington ska "lägga fram bevis" för existensen av den så kallade "Cartel de los Soles", som påstås ledas av

Maduro.

Liksom Rosales insisterar Capriles på att förhandlingar med regeringen är den enda vägen ut ur Venezuelas kris. Men Chavista-ledningen har klargjort att dialog kommer med ett villkor: stöd för "nationell enhet", formulerat som i linje med Gutiérrez mer tillmötesgående hållning. Capriles har dock en annan agenda, som inkluderar frigivning av oppositionens fångar och valreform. För att främja nationell dialog utan förpliktelser räknar han med påtryckningar från Brasiliens Luiz Inácio Lula da Silva och Colombias Gustavo Petro, även om han tidigare klagat på att båda ledarna har "kastat in handduken" på Venezuela.

Den venezuelanska oppositionen har polariserats kring två viktiga frågor: huruvida man ska delta i valen och hur man ska reagera på Trumps politik och retorik. Machado och hennes närmaste allierade står tydligt överens, efter att ha beslutat att undvika kritik mot Trump, inklusive den känsliga frågan om deportationer. Som Guerra avslöjade: ?En av Machados närmaste förtrogna sa till mig att de inte kan riskera att förlora Trumps stöd; de har beslutat att stödja alla hans handlingar även om det finns vissa meningsskiljaktigheter.?

Machados minskande stöd år 2025 är talande. År 2024 fick hon avsevärd popularitet trots att hon omfamnade extrem nyliberalism, men i år har hennes anslutning till Trumps politik urholkat det stödet. Nobels fredspris kommer sannolikt inte att vända den trenden. En slutsats är tydlig: kampanjen av högerfigurer som Steve Bannon för att skapa sin egen international står i strid ? åtminstone i Latinamerika ? med Trumps America First-agenda för invandring, tullar och hans omfamning av Monroe-doktrinen, som alla krockar med nationalistiska känslor.

Steve Ellner, Orinoco Tribune 251020 (ZT)

With Trump, Polarization Among Venezuela's Opposition Reaches New Heights

Akut orkaninsamling

Svensk-Kubanska Föreningens Medicinkonto är öppet för en akut orkaninsamling- efter den förödande stormen Melissa. Pengar behövs för återuppbyggnad och Kuba är utestängd från krediter, lån och bistånd på grund av blockaden. Varje bidrag är värdefullt. Stort tack!

Insamlingskontot Mediciner för Kuba, märk inbetalningen med "orkan"

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72